

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Serbările dela Arad.

Ne asociăm din totă inima la bucuria, căreia în mod mare și demn i a dat expresiune diecesa Aradului din incidentul instalării noului episcop al ei.

Din totă inima unim glasul nostru cu glasul credincioșilor din eparhia Aradului, din totă inima unim ruga noastră cu ruga celor ce s'au întrunit în ziua de Sfântul Ilie în catedrala din Arad.

Dumnezeul milelor și al îndurării se și reverse darul seu asupra noului arhieru, căruia i-s'a dat în mână toiagul păstoririi; se și reserve asupra lui darul seu, ca în aceste zile grele se conducă cu înțelepciune, cu mână tare și cu braț înalt turma cea cuvântătoare la pășunea mântuirii.

Născut în acea eparhie, crescut acolo, Preasfinția Sa Părintele Goldiș cu totă inima e legat de sörtea bisericeii sale.

În Arad a petrecut viața sa până acuma, și cât timp a fost în fruntea consistoriului din Oradea-mare nu i-au rămas necunoscute nisuițele culturale ale Românilor din Arad.

Cunoșce toate afacerile eparchiei, cunoșce din proprie intuițiune cördele inimilor în cercurile mai înalte guverniale, și toate acestea îi înlesnesc validarea bunelor sale intențiuni pentru prosperarea bisericeii din diecesa Aradului.

S'a onorat pe sine diecesa, când cu onöre și cu mare pompă a introdus în scaunul seu pe noul episcop.

Legată e inima poporului nostru de inima preoțimeii noastre, și acestei legături se da espres une anumită la anumite ocațiuni.

Legătura cea intimă dintre episcop ca cap al eparchiei și dintre popor ca turmă cuvântătoare, s'a manifestat acuma la instalare.

E natural ca așa se fie!

Iubirea cu iubire se răspătesce, și în biserică dragostea creștină trebuie să domnescă, care, după cuvintele apostolului, nici odată nu se sfărșește.

Avem rari ocațiuni de a ne bucura noi Români ortodocși din patria noastră.

Instalarea de Marți ni-a oferit o asemenea ocaziune, și din inimă saltăm cu frații dela Arad, cu plăcere ne unim cu ei în bucurie, și mai ales cu plăcere ne unim cu ei în speranțele, ce trebuie să se pună în noul lor episcop, carele cu fală va păși pe urmele demnilor sei antecesorii, ridicând biserică și școle, predicând cuvântul lui Dumnezeu, ținând caldă în inima poporului alipirea către biserică și națiune, iubirea de patrie și respectarea legilor.

Ca tămăia dela altar se înalță către ceriu rugăciuni pentru îndelunga viață a noului episcop, pentru sănătatea lui, pentru întregitatea puterilor lui sufletești și trupesci.

Rugăciunile noastre le unim cu cele ale credincioșilor din eparhia Aradului.

Duchul Domnului vegheze asupra noului episcop, și precum Marele Proroc Ilie neclătit a fost între toate împregiurările, duchul adevărului și al dreptății neclătit se domnescă în era noului episcop.

Adevărul și dreptatea a domnit în biserică noastră, duchul adevărului a inspirat pe episcopii nostri, de aici neclătită autoritatea lor în ochii poporului.

Acest duch se inspire în activitatea sa pe noul episcop, se fie continuitate în lucrările legale, cari plac Domnului, și cari asigură nemurire celor ce dreptatea o iubesc.

Viu ținută în inima poporului, conștiința că în biserică adevărul și dreptatea domnesc, această conștiință dă poporului tăria cu care poate rezista tuturor încercărilor.

În corul arhierilor nostri a luat loc un nou arhieru, pe care cu iubire l'a instalat diecesa Aradului, și cu încredere i-a deschis ușile residenței.

Voim să fim părtași la această bucurie care nu e locală, care nu se mărginește numai la Arad, sau la eparhia Aradului.

Bucuria e generală, este a întregii metropolii.

Ne asociăm din totă inima la toate dorințele bune, câte i-s'au adresat Preasfinției Sale părintelui Iosif Goldiș, din incidentul instalării.

Dumnezeu se l țină și se-i îndrepteze pașii.

Din diecesa Aradului.

Instalarea părintelui Goldiș

Marți în 19 Iuliu v. s'a sevrșit la Arad instalarea noului cap al diecesei, a P. S. Sale, Părintelui Episcop Iosif Goldiș. Noul Episcop a fost primit frumos de credincioșii sei cari în jurul actului de instalare au arangeat și festivități întinse, după programul pe care l'am publicat și noi.

Introducerea P. S. Sale în scaunul arhieresc s'a făcut de către P. S. Sa Părintele Episcop Nicolae Popea al Caransebeșului, ca delegat al Consistoriului metropolitan și al Prea Sfinției Sale Domnului Archiepiscop și Metropolit Ioan Meșian. În ajutorul instalării în numărul seu de Duminecă, „Biserica și Școala” din Arad publică un articolu întimpător în care salută pe nou cap al Eparchiei, între altele cu următoarele cuvinte:

„În timpul după anul 1700 încöce, de când reședința vechei nostre Episcopii din Ienopolea s'a strămutat prin fostul Episcop al acelei diecese Isăia Diacovici la Arad, — Prea Sfinția Sa părintele Iosif Goldiș, este al cinspredecelea în șirul Episcopilor, cari cu începere dela 1700 au guvernat această diecesă în timpuri grele pentru biserică și popor. Vremurile însă au fost de astfel în trecut, că întrögă activitate eparchiei a trebuit să fie îndreptată și concentrată cu deosebire în două direcțiuni: a a păra ortodoxia bisericeii, de multe-ori greu amenințată, a efectui dorința clerului și poporului, moștenită din bătrâni prin despărțirea ierarhică și prin realizarea autonomiei bisericeii.

„Între astfel de înprejurări lupta bisericeii până la anul 1864, și respective până la 1870 a trebuit să se mântină după timp și înprejurări în cadrul restrins, cerut de cele două direcțiuni arătate mai sus.

„După anul 1870 însă biserică întrând în un nou stadiu de dezvoltare a luat asupra și sarcina dezvoltării și punerii în aplicare a instituțiilor create și respective reactivitate prin statutul organic.

„Și timpul celor treizeci, și respective douăzeci și patru de ani din urmă, a fost un timp rodnic în crearea de instituțiuni culturale, sub guvernul Eminenției Sale, I. P. S. Domn Archiepiscop și Metropolit Ioan Meșian, fostul Episcop al Aradului.

„În biserică și în dezvoltarea culturală a poporului însă progresul se realizează numai astfe, dacă în mersul cel nesfârșit al poporului spre perfecțiunea creștină, — fiecare și adauge câte o faptă mărță la edificiul cel mare, dela carele depinde înaintarea și mersul progresiv al poporului spre bine și fericire.

„Și suntem siguri, că Prea Sfinția Sa, noul Episcop al nostru Iosif Goldiș în această direcțiune va lucra din toate puterile cu ajutorul lui Dumnezeu și cu sprijinul diecesanilor sel, — înfruntând toate greutățile ce pot se se ivescă mai cu sémă astăzi, când biserică are să lupte cu atâtea curente greșite și contrare bisericeii și dezvoltării ei.

„Nădejdea noastră este însă Tatăl scăpării noastre este Fiul, acoperământul nostru este Duchul sfânt.

„Salutăm deci pe P. Sa Domnul Episcop Iosif Goldiș de buna venire în mijlocul diecesanilor și investit cu darul Arhieriei, și rugăm pre Dumnezeu, ca se-i ajute să conducă cu deplin succes agendele diecesei ani mulți fericiti „drept îndreptând cuvântul adevărului.”

Instalarea însăși, precum vedem din diare, mai ales din diarele maghiare, a fost totodată și o manifestațiune a dorinței de apropiere între elementul maghiar și român, manifestațiune din care mai ales diarele maghiare fac mare capital. Ea a avut loc la banchetul dat după actul festiv al instalării, printre toast.

S'a tostat la banchet întâiu de P. S. Sa părintele Popea pentru Monarhul, apoi Părintele Goldiș pentru I. P. Sa Metropolitul Meșian și pentru mandatarul seu la instalare, Popea.

Mai târziu s'a ridicat și a rostit contele Tisza István un toast pentru înfrățirea Românilor cu Maghiarii. I-s'a răspuns din partea P. S. Sale Episcopului Popea și din partea părintelui V. Mangra, astfel, încât diarele spun că aceste declarații formeză o piatră unghiulară, dela care relațiile între Români și Maghiari au să pornescă pe altă linie, spre înfrățire, și pun aceste declarații într'un șir cu cele ale Sașilor la Sighișoara, cari au fost iarăși pline de elogi și circumspecții față de Maghiari. Și însufățirea ce au produs toastele din vorbă, a fost așa mare, că societatea mică prezentă se îmbrățșa și se săruta în elan de bucurie. Musica cânta piese ungurești și românești.

Sara a fost concert și bal, reușite.

Vom publica un raport mai amănunțit.

Dela Seliște.

Seliște 19/31 Iul. 1899.

Strălucită și înalțătoare de inimi a fost adunarea Societății de teatru, ținută eri și aji la Seliște, — mai strălucită și mai înalțătoare de inimi decât toate adunările, cu cari această Societate alergătoare după un frumos ideal, se pöte mândri în trecutul seu peste 30 de ani! Iar succesul material și el superior tuturor altora: s'au adunat aci contribuiri pentru fondul societății, aproape 1500 fl! Seliștea s'a dovedit și de astădată mult meritându și bunul renume cunoscut peste tot pământul locuit de Români. Onöre Seliștenilor, onöre comitetului arangiator al adunării și a festivităților grupate ca un strălucit foc bengalic în jurul ei, și onöre ținutului din jurul Seliștei, care și el frumos a contribuit la reușita lucrării frunțașei comune surori.

(Primirea comitetului). Deja primirea ce s'a făcut comitetului Societății, era un bun augur despre decursul întregii festivități culturale naționale a zilelor ce urmau. Sâmbăta la örele 7 sosind membrii comitetului societății, o delegație a comitetului arangiator i a întimpinat la gară, salutându-i de binevenire prin rostul ales al dlui protopre-

tor P. Drăghici; după cuvintele de mulțumire ale președintelui I. Vulcan, plecând în trăsuri spre comună, mare și plăcută a fost surprinderea comitetului vădënd ce primire i-se face în comună însăși, în piață. Era totă Seliștea de față; comitetul parochial și comunal și elevii școlei formând cordon viu și plăcut. Harnicul și simpatieul primar, țerănul Iordache Roșca Căpitanul a binevenit cu câteva cuvinte comitetul, coperită fiindu-i alăsa vorbire de o mare de strigări se „trăiască!” Președintele Vulcan a respuns adenc emoționat.

(Sara de cunoștință) arangeată în hotelul comunal a fost și ea un pas înainte pe cărarea bunului început arătat. A fost o sară animată, veselă, cu toast, și durând până bine târziu.

(La biserică). Duminecă a premers serviciul divin, celebrat de P. O. D. protopresbiter I. Droc, cu asistență de mai mulți preoți, între cari presb. N. Manegut al M. Oșorheiului și Romul Mircea al Mediașului, preoții Juga sen. (Tilișca) Marcu (Seliște) etc. Era solemn, frumos, aer de sörbătoare mare. În biserică destul de spațioasă, selișteni abia de erau o treime, ceilalți au stat pe afară, cedând locul mulțimei mari de öspeți sosiți din depărtări și mai ales din jurul Seliștei. Seliștenii neincăpuți în biserică, au umplut stradale, toți în haine de sörbătoare, toți deosebit puși în mișcare. Cântările liturgice le-au cântat corul băieților sub conducerea învățătorului Crișan.

(La școlă. Ședința I.) După biserică, publicul a trecut, cu comitetul Soc. în frunte, în sala mare a mândrului edificiu școlar. Între cei sosiți am observat: Din Comitet: V. Oniț, Dr. Mihu, G. Dima; reprezentanții „Asociațiunii”: dnii Z. Boiu și Dr. Diaconovits. Apoi: Papiu, Ivan, Droc, Manegut, R. Mircea, S. Medean, și dnele lor, Dr. Bologa, Dr. Cristea, Dr. Stroia, Vulturul, Hinfescu, Luzurean, Dr. Prunas și dna, Dr. Elecheș, Aldea, Isidor Blaga, Dr. Bunea, Elie Cismaș și dna, locot. Bărdossy, Harșan, Dr. Olariu, Dr. Vlad, Dr. Frâncu, Dr. Vecerdea, dna N. Cristea, dna Borcia, Maria Cioban, N. Borza, Druhora, Flucuş, Dr. Gheorgian (Bucovina) Ghița Pop (Bucuresci), Avram Cörcean, preot ortdocs în Bănat, Petrișor și Beju (Bucuresci) Dr. Drzgiș, Macelarul, Letiția Roșca, dșora Păuna Columb (Jași) și aproape totă inteligința din jurul și ținutul Seliștei. Sala era frumos împodobită cu verdeață, cu tablouri și oglinzi, printre cari îndeoșebite a așintit privirea tuturor tabloul patronilor școlei, al lui Constantin cel mare, și al măicei sale Elena, simbolisând „Înalțarea Sfintei Cruci;” în jurul acestuia era inscripția „In hoc signo vinces” ce i-s'a arătat lui pe ceriu pe semnul crucii! Acesta și celelalte tablouri, între cari al lui Șagună, fostului jude Maxim etc. erau frumos împodobite cu ornamente tricolore.

În mijlocul unei tăceri solemne, și având în jur de sine un distins public, mai ales de dame și domni, și mai puțin țerani și țerăncuțe, președintele Vulcan a deschis prima ședință a adunării prin o vorbire frumos compusă și cu același foc juvenil predată, cu care l'am auđit predându și vorbirile de deschidere la Orăștie și Hațeg! E plină de optimism, de nădejdi a vedea realizată ideea ce se urmărește de Societate, de a avea teatru național chiar förte curënd! De-ar da bunul Dđen. Vorbirea dlui Vulcan a fost cu însufățire acoperită de aplause și „se trăiască.”

După aceste neobositul dn protopretor P. Drăghici a salută și la acest loc, oficioș, adunarea, talmăcind bucuria Seliștenilor, că li s'a dat ocaziune a-și arăta inima și intere-

sul și jertfa lor pentru o societate ideală ca Societatea de teatru, menită a contribui la cultivarea și nobilitarea poporului român.

Dl I. Vulcan a mulțumit pentru frumosele sentimente a căror tălmăciu s'a făcut dl Drăghici.

La acest loc delegațiunea comitetului central al „Asociațiunii“, salută, prin rostul delegatului Z. Boiu asesor consistorial, adunarea Societății și-i întinde mâna frățescă a „Asociațiunii“ care i-a trimis.

„Dorința Asociațiunii“ — ȳice dl Boiu — a fost, că cu acest privilegiu se și exprime bucuria sa pentru crearea unui fond de teatru“ în anii din urmă, și se-i face urări de continuu progres și în viitor. Intinđându-i mâna frățescă declară, că Asoc. va fi în spirita pururea una cu Reuniunea teatrală. Căci același ideal îl urmăresc, deși pe diferite căi: fericirea prin cultura a poporului român.

Dl Vulcan răspunde emoționat, arătând că de 30 ani decând participă la adunările și în parte conduce adunările generale, un astfel de moment solemn n'a avut, căci în adevăr nu-i mai solemn moment, decât, când mama vine la fca sa, să o cerceteze. Această ne face bucurie, ne înalță și dă curaj. Mulțumind delegaților îi rogă să spună mamei societăților noastre culturale, că fca ei înfloresce și dorește a susține legăturile cu mama sa, căutând ași împlini datoria sa, etc.

S'a trecut apoi la partea oficială. Au fost aleși de notari ai ședinței dnii Dr. Ilie Beu și S. Bocu, după care s'a citit raportul general al comitetului, cu date destul de instructive. Fiind secretariul V. Goldiș absent raportul l'a citit dl Bocu. S'a ales o comisie de 5 în persoanele dlor: N. Ivan, Dr. A. Frâncu, I. Droc, Dr. Stroia și Dr. Prunaș, careia s'a predat raportul general spre cenzurare și venire cu propunere.

Lipsind noul cassar P. Petrescu, raportul casei a fost citit de dl Dr. I. Mihu, arătând progresele averii societății în ultimul an, și reeșind că societatea a avut încasări în suma respectabilă de peste 10,000 fl. în anul trecut! Raportul s'a dat unei comisii de 5: N. Măneagu, Dr. Vecerde, Dr. Bologa, D. Roman, și Dr. Caletariu, spre cenzurare.

A treia comisie, d-nii: I. Manta, I. Comșa N. Herța, N. Henț, și D. Lăpădat, a fost aleasă pentru înscriere de membri noi.

La locul acesta s'a dat citire depeșilor de salutare sosite pentru adunare. Cea dintâi a fost a I. P. S. Sale, Dnii Archiepiscop și Metropolit Ioan Meșianu, următoarea:

„La întrunirea de ađi a onorației Societăți, împlor și eu binecuvântarea cerescă

Ioan Meșianu,
metropolit.

Telegrama a fost primită cu o furtună de cele mai căldurose urări repetite „se trăiască!“ la adresa înaltului și iubitelui prelat.

Apoi alte telegrame dela Arad, Oradea mare Brașov, Lipova, Boeșă germană etc.

S'a pus la ordinea ȳilei cetirea disertațiunii dlui Petra-Petrescu, dirigintele „Albinei“ din Brașov, activ și pe terenul literaturii române, care a ținut să dea unele amenunțe nouă din viața poetului Eminescu, de pe timpul când acesta era student în Blaj. Fiind dl Petra absent, disertația a citit-o tinerul Stoica. În ea ni se arată cât de neregulat trăia tinerul Eminescu, că n'ar fi fost nici chiar înseris; cum a venit Eminescu la Sibiu în 1866, unde însoțit de un elev din seminarul nostru s'a instalat în strada Măcelarilor cu Nicolau Densușan, jurist acolo. Cum apoi a mers la Reșinari și de aci a fost trecut în ȳară pe poteci. Amenunțe interesante în felul lor, deși de puțină valoare. Fiind însă numele lui Eminescu un nume adevărat și simpatic gravat în toate inimile românești, ori-ce amenunțe nouă despre el, viața și suferințele lui, sunt ascultate cu interes de simpatia pentru dulcele poet.

După acestea ședința primă a fost închisă prin câteva cuvinte de către președintele.

(Banchetul). După ședința membrii comitetului și o parte din oșpeți au făcut vizită pe la fruntașii locali, iar apoi s'au întrunit la banchet. Pregătirile pentru banchet erau făcute în așanumitul „Pavilion elvețian“, un pavilion așezat în o piață liberă pentru a ȳinea aci petrecerile populare, fără birt și fără localuri ce dau privilegiu la scandale, aproape de el. La masă am avut o neașteptată surprindere, foarte plăcută! În loc de obiceiul „chelneri“ de pe la banchete, aci ne-au servit o cunună de fete tinere, admirabile în gustuosul lor costum seliștenesc. Frumos costumul, frumoșele fetele. Să tot șeđi la banchet! Măncările și beuturile bune. Și—nu scump! 1 fl. 50 cr. de persoană. Totul cuminte arangeat.

S'au ținut și neîncunjurabilele toaste. Președintele I. Vulcan a toastat mai întâi, după tradiționalul nostru obicei, pentru M. S. Imperatul și Regele nostru; dl Dr. Caletariu a toastat apoi pentru comitetul Societății de teatru, care ne-a oferit plăcuta ocaziune a ne vedea la această adunare și la acest banchet; dl Virgil Onișiu pentru Seliștea și seliștenii cei cu bun nume până departe dus! Frumousă temă, dar și frumos a fost desfășurată de distinsul director al gimnaziului nostru Brașovean. Știu că a tresăltat inima în fie-care seliștean auđindu' ce frumos îi apreciază!; dl Dr. I. Mihu a închinat pentru trimișii comitetului Asociațiunii, pătrunđându-și vorbirea de vederile d-sale foarte reale și clare; dl P. Drăghici a închinat pentru numeroșii oșpeți ce au grăbit la această adunare; dl Z. Boiu pentru împreună-lucrarea societăților culturale și pentru apropierea lor tot mai tare, după începutul făcut între Asociațiune și Societatea de teatru; dl Dr. A. Frâncu pentru gingașul buchet de copile care ne-au servit la masă;

temă plăcută și cu evidentă însuflețire pentru temă, predată; dl prof G. Dima a ridicat un păhar în onoarea arangerilor, cari nu numai au voit și au ostenit, dar s'au și priceput de minune a arangea adunarea și cele în jurul ei întocmite; dl asesor consist. N. Ivan și-a adus aminte în toastul seu, de modestii dar prea prețioșii muncitori în agrul cultural, de învățătorii, și în special de învățătorii din Seliște, cărora revine o mare parte din meritul că ađi Seliștea a ajuns la atăta înflorire, — etc.

Tote toastele erau primite cu mare însuflețire și cu înflăcărate ciocniri de păhare pentru cei închinați. Erau de mult trecute 5 ore când masa s'a ridicat, lăsând pe mulți să rămână cu toastul în buzunar, dacă nu s'au grăbit până a fost vreme.

(La „exposiție“) Din multe puncte de vedere a fost interesantă expoziția de lucruri de industrie de casă, pe care a arangeat-o braviul comitet arangeator seliștean. Au adunat tot felul de produse ale acestei industrii, nu numai din prezent, ci și din trecut, până așa de demult, cât au putut afla ceva. Ca, vechitura vechiturilor era arătată o pălărie de 150 de ani și un blid de 140 de ani.

Sara a fost Concert, producție teatrală, după programul cunoscut, cu joc, până în ȳiua următoare. Tote perfect reușite, și critică cu dinți de fer ar trebui să fie ca să te pui să le excepționezi ori clevețești.

În ȳiua a doua, Luni, ședința a doua, în care după toate triumfurile morale de până aci, s'a constatat că și partea materială a reușit splendid, că încasările se urcă la 1500 fl.

Dl Iosif Vulcan, enunțând această și închiđend ședința a doua, era emoționat până la lacrimi când spunea, că ceva mai frumos n'a vęđut și un rezultat mai strălucit n'a avut de 32 de ani decând ia parte activă în această societate!

Dup'amiăđi a fost petrecerea populară, ieșirea pe „Neted“-ul, drăguța și plăcută și asta, dar risipită înainte de vreme prin o ploie potrivnică.

Vom da încă amenunțe. Și până atunci însă, repetăm: onore bravilor Selișteni și comitetului lor arangeator, care ne-au făcut să venim cu inimi pline de mulțumită dela ei, și Societatea cu pungă plină de frumoșele sume pentru nobilul seu fond!

Sêrbii contra Românilor.

Sub titlul acesta publică „Pesti Napló“ din péna lui Dr. Alexies György următoarea scrisoare, într'un număr recent:

„Cetesc în ȳiarul, ce apare în Panciova intitulat „Narodnost“, că românimea din ȳinuturile de męđăđi, în nesauți ei își estinde propaganda și în Banatul des impoporat de lo-

cuitori sêrbi. Scrie că Românii se vîră într Sêrbi, ca să formeze colonii române. Pentru ajuugerea rezultatului românii sunt sprijiniți, spune toia sêrbescă, de Liga din Bucuresci, pentru că alt-cum românimea cea sêracă din sud n'ar putea face nimic. Intr'adevăr cu ajutorul ligei zidesc biserici și arangiază în ȳinuturi locuite de Sêrbi adunări în cari tracteză pe Sêrbii romanisați, distribuindu-le la fie-care câte 10 florini și rachiu din belșug.

Omul cuminte numai zimbesce la aceste secături, și eu încă n'aș reflecta la ele dacă știrile acestea n'ar fi ajuns în foile din capitală, care în majoritatea le-au luat de bani buni. Am ținut de necesar cu atât mai vęrtos a aduce în discuție chestia această, deoarece sunt mulți Români, cari vęđend că foile maghiare folosesc tote mijlocele pentru defăimarea Românilor, se înverșuneză și mai mult și stîrnesc acea ură, al cărei loc ar trebui să-l ocupe cea mai curată iubire.

E cunoscut, că românimea a gemut secolii sub opresiunea hierarchiei sêrbești. N'a fost destul că limba liturgică în biserică a fost cea slavă, dar pe lângă asta stapânii ei sêrbi în tot chipul au încercat să sêrbiseze pe români. În puterea lor aveau școla și biserică, și în ajuugerea scopului lor îi sprijineau averea și cultura. Dea-rîndul sêrbizau numele românești, adăugînd particula „ici“. Așa au făcut din Pop, din Ioan și Petru, Popovici, Ioanovici și Petrovici. Așa a ajuns numele meu, care original a fost Alexi — Alexici. În privința această românii au devenit atât de preocupăți, încât românii inteligenți mai că se jenau dacă n'aveau la capătul numelui pompoșă particula sêrbescă „ici“.

Vremurile s'au schimbat, opinea desprețuită română a ajuns la conștiința de sine, și și reclamă drepturile față de vechii săi domni sêrbi. Secoli de-a-rîndul a îmbogățit cu sudoarea mancei sale bisericile sêrbești, și astăđi desbinându-se de ele, nu numai că nu își mai dă acolo filerii, ci se grupază în biserică separată română și și cere înapoi partea sa dela bisericile sêrbesci. Procesele de despărțire curg în masă, cu deosebire în sud, unde judecătorul competent e tribunalul regesc din Budapesta. Natural că asta îi dore pe sêrbi și rana îi ustură încă mai mult, că Românii îndrănesc să-și valideze chiar și pe cale judecătorească drepturile cari până acum tote le-au câștigat Românii. De aici se esplică, că ori-ce foice mică sêrbescă se simte îndreptățită la discreditarea Românilor, căci crede că în felul acesta cu atât mai vęrtos câștigă pe Maghiari contra Românilor. Și de orice acum e la ordinea ȳilei a vedea mâna Ligei în ori-ce acțiune referitoare la români, „Narodnost“ încă află de bine a apela la acest argument grav. Biata Ligă! Da'ar și foile de aici, de ce crisa financiară suferă această societate și ce cęrtă este între conducătorii ei, mai mult ar compătimii-o, de cât să o ridice pe nedreptul la mare putere. Pot susține sincer și cu ambiție calmă, că în totă Ungaria nu e român, care să fi vęđut dela Liga vro pară frântă.

Cu dreptul te dore să fie sêrac și neputincios din bogat și puternic, ce ai fost. Așa a pățit și poporul sêrbesc din patrie. Atât a decăđut în număr, avere, și cultură, încât cu drept cuvânt aparține în privința această cu totul istoriei.

Pela începutul anilor șepțedecei era un element atât de puternic, încât Milețici a înrolat între ei soldați pentru eluptarea in-

FOIȚA

Trei ȳile și douę cęntări.

De

W. G. v. Horn.

(Urmare)

Înainte de plecare, doctorul cel mic și gros lăsă să se i-se arete lemnele lui Gellert. Vęđendu-le, elătină din cap, porunci totuși să se i-se facă bolnavului domn foc din greu.

Acum voi să plece cătră casă, spre a aduce femeii sale noua cęntare a lui Gellert, dar, când cârni pe după colț, îl întimpină o femeie sâracă cu cuvintele:

„Dle doctor, osteniți, ve rog, până la bărbatul meu. Dl profesor Gellert și dl Neidhardt vę rogă.“

„Iarăși Gellert“, murmură doctorul. Il cunosc pe acela, femeie?“

„Da“, răspunse femeea, într'un ton resolut și încredător.

„Aha, aci s'au cheltuit banii,“ esclamă doctorul, „de aceea suferă el acum frig.“

Femeii îi cădu ca o pętră de móră pe inimă auđind, că bunul domn trebuie să ducă lipsă din cauza ei. Doctorul însă îi ȳise:

„Dar nu vę întristați, femeie, pe așa unul nu-l părăsește bunul D-ȳeu.“

El prescrie ceva și grăbi în-spre casă. Aci îl aștepta un flăcău cu un cal înșelat.

„Ce este?“ întrebă doctorul.

„Primarul din Machau vę rogă, să veniți, pentru D-ȳeu, numai decăt afară. Femeea sa este greu bolnavă.“

Doctorul încalacă dând friu calului. Era aproape de nestrăbătut.

Trupe prusiene ocupaseră strada. În sfirșit ajunse la locuința primariului, și doctorul i-și veđu numai de cât de datorință.

După ce trecuse pericolul, doctorul fu silit să ia loc la masă, în jurul căreia ședeau oficeri prusieci, — căci, bine n'țeles, primarul avea o bună gospodărie. Doctorul era tare flămënd, de aceea se apucă serios de męcare. După ce-și pregătiră stomachul pentru a doua serie de bucate, ȳise cel mai mare dintre oficeri.

„Dle doctor, așa-i că sunteți din Lipsca?“

„Da“, răspunse doctorul, scoțendu-și încă o bucată de cărnaț.

„Cunoscęți pe profesorul și poetul Gellert?“

Doctorul puse acum cuțitul și furcuța pe masă și ȳise: „Eu sunt medicul lui și amicul lui.“

„Așa? mi s'a spus, c'ar fi bolnăvicios.“

„Durere, așa este, ar trebui să facă mai multă mișcare; i-am spus chiar ađi-diminetă să-și cumpere un cal.“

„Ei, și el i-și va și cumpera?“

„Da“ răspunse doctorul riđend, „vo-

ința ar fi, dar cu împlinirea merge greu“ — frecându-și la aceste cuvinte degetul cel mare cu arătătorul.

„Dar Gellert e sêrac?“ întrebă oficerul impresionat.

„Da, e sêrac, sêrac de tot“, — și acum povesti doctorul tot ce sciu mai ales despre Neidhardt și despre sêrmanul cismar.

Oficerul bătu în palme strigând:

„Și un astfel de om vrednic nu-și pôte cumpăra nici lemne, nici un cal!“

„Dar, dle doctor, arătați-mi cęntarea cea nouă a lui Gellert, de care mi-ați vorbit“ Și oficerul ceti:

„În a vieții fericire
Dulci plăceri și mulțumire
Adese-ori am simțiți
Iar acum în suferință
Vreau să lupt cu paciință;
Făr'amar cine-a trăit?“

Dómne, sciu, avem păcate,
Și Tu, bunule 'ndurate,
Tot prea blând ne pedepsesci.
Să nu te suport ore, ore,
Oh, durere trecetóre,
Deși spre bine-mi sêrvesci?“

Me 'nchin ȳie, Te iubesc,
La viața nu gâdesc,
Nici la a ei mulțumire.
ȳie mă încredințez

Și în ómeni nu sperez,
Tu ne dai și fericire.

ȳie-ți cer și îndurare,
Dómne, dă-mi, te rog, iertare,
Și-a mele păcate, tote,
Fă bunule, că se pôte,
Să ȳi-le mărturisesc
Și-ndelung să mă căiesc.

Al meu spirit e 'nputere
Încă, nu simțesc durere;
Îndreptă a mea 'ngrijire
Numai spre-a lui fericire.
Mângăiat de-al ȳeu cuvânt
Să viețuiesc pe pământ.

În Christos de voiuri muri,
Cerul îl voi moșteni,
Mórtea ce m'ar îngrozii?
Și pe neagra mórții cale
Mă 'ncredințez milețiale
Tu și-atunci la min' vei fi.

Necazul voi suferi,
Pe Dȳeu voi mări,
Și'n credință-l voi ruga.
De mórte nu-mi voi uita,
Domnul tote le-a îndrepta
Și ce sunt vrednic, mi-a da...

(Va urma.)

dependenței sârbe. Pe timpul acesta se începuse procesele de despărțire între biserica română și sârbă, și când vădu Melchior Lónyay, ministrul president de atunci, până unde merge cerbicia Sârbilor, declară, că pe viitor îi va da în grija Românilor. Și poporul român a corespuns în mod brav însărcinării acesteia. Pretutindenea, unde se întâlnește elementul sârb și român, cel dintâi pierde și sau se disolvă într'un fragment neînsemnat sau se romanisază. De exemplu la Arad în anii șaișeci Sârbii duceau rol conducător, așă abia numără. Locuitorii sârbi ai suburbiilor sau romanizat, uunai bătrânii mai știu sârbește. Domeniul vestitului Sava Tököly a ajuns în urma hărniciei, cohesiunii și tenacității de fer a Românilor, cu totul în mâni române. N'a fost vorba atunci de Liga din Bucuresci, când erau rezultatele acestea. E o adevărată fericire pentru statul maghiar, că un popor atât de trainic ca poporul român, locuete ținutul sudic și servește ca părete despărțitor viu și nedestructibil între slavii de sud. Prezența acestei rase zădărnicește pe vecie oftatul după o mare Sârbie. Va veni timpul, sperăm că e mai aproape ca oricând, când aceste două elemente: maghiar și român, cari au aceeași sârte în Orientul Europei, se vor înțelege între sine și adevărată iubire frățească se va ivi în locul neînțelegerilor de astăzi. Până atunci însă Narodnost și soții se nu uite ce a dîs odată Francisc Pulszky în Academie: Căni latră, caravana trece înainte!

Revistă Bisericească.

Greco-catolicii, primejduiți!

Comisia de 27 aleasă de congresul papistașilor în afacerea Congresului bisericii lor, și-a presintat raportul seu asupra afacerii. În raport e îmbrățișată și cauza fraților nostri greco-catolici români, și stă anume așa îmbrățișată cu amândouă brațele, ca din ele să nu mai scape! Din acest raport vedem clar, că biserica greco-catolică română, stă așă într'adevăr în fața unei forțe mai primejdii, din care dorim să o scape D-șeu teafără, dar presemnele sunt rele! Nici macar titlatură legală recunoscută de greco-catolică nu i-să mai dă, ci li se dîce „romano-catolică de rit grecesc!“ Iată cum e formulat și ce spune raportul comisiei numite, privitor la Români gr.-cat.:

„Comisiunea a luat la desbatere adresa romano-catolicilor de rit grecesc aparținători arhidieceșei de Alba-Iulia și Făgăraș și provinciei ei metropolitane, în care dau espresione dorinței, ca ei să fiă lăsați afară de acest organism autonom regnicolar, respective, ca autonomia arhidieceșei și metropoliei de Alba-Iulia și Făgăraș de rit grecesc să se organizeze separat.

„Comisiunea n'a aflat de realizabilă această pretensiune, deorece scôterea romano-catolicilor de rit grecesc din organismul regnicolar, s'ar opune respectului prea grațios al Majestății Sale (?) căci interesul tuturor catolicilor maghiari pretinde, ca în acest organism biserica noastră să rămână în întregitatea sa, și ținem a fi în interesul chiar al coreligionarilor noștri romano-catolici de rit grecesc, ca și ei să se împărtășească de favorurile autonomiei ce se va înființa“...

Reușăți omenesci.

În Bucovina e luptă mare între elementul ruten și cel român, și această luptă e transpusă acum și în biserică, care fiind spriginită din fondul religionar comun, dă ansă la frecări regretabile între cele două elemente, chiar și acolo, unde altfel nu ar fi și nu ar trebui să fie. Un caz caracteristic din micile frecări de acest fel, ni-l istorisește „Patria“ din Cernăuți. Iată-l:

Din incidentul competiției după o parohie, un preot ruten, Român renegat, având témă ca rivalul seu va fi preferat, a aflat de bine a ridica în contra acestuia o acuză unică în felul său: El l'a acusat pe rivalul său că cu ocazia unor liturgii în sobor, a îndrăznit a rosti, într'un sat rusesc, două etecnii românele..

„Ce vor dîce ore domnii Ruteni de pânura acestui individ, într'ebă dîarul român, când noi Români ne vom ridica cu mahnire groznică ale noastre glasuri contra ori-cărui „hospode pomelui“, ce resună lângă mormântul Marelui nostru Ștefan? Până acumă nici unui Român nu i-a plesnit prin cap

să rezoneze contra limbei rusești, care atât de des și în atâtea locuri se usază în părți curat românești ca Putna, Sucevița, Dragomirna și Suceava!

Revistă Externă

Conferența de desarmare, încheiată cu rezultat — nul!

Agenția Reuter anunță, că cele trei proiecte de convenții, ce erau să fie acceptate și enunțate ca concluse și rezultate a conferenței dela Haga, anume convenția despre forul de arbitriu ales, care să judece în chestii de neînțelegeri între state, despre regularea purtării în războie pe uscat, și despre estinderea convenției de Genf și asupra războielor pe mare, — nu au fost subscribe de următoarele puteri: Germania, Anglia, Austro-Ungaria, China, Italia, Japonia, Luxemburg, Serbia, Elveția și Turcia! Mai departe Statele-Unite și România, au subscribe convenția despre arbitriul ales numai cu rezerve din partea lor. Iar declarația de a nu arunca din baloane materii explosive, nici a folosi glonțe de soiu dum-dum, n'au subscribe-o: China, Anglia, Italia, Japonia, Luxemburg, Sârbia și Elveția!

Iar așa stând lucrul, rezultatul întregului congres de „desarmare“ sau moderare cel puțin a calamităților războielor, e foarte aproape de — nul!

O nouă afacere de spionaj.

O nouă afacere de spionaj a fost descoperită la Paris. Un ore-care Francois a fost arestat la Nancy în urma relațiilor pe care le avea cu oficerii germani, din Dinze și din Chateau-Salins!

Ce-o mai eși și din asta?

Spre Cristiania

— Conferență interparlamentară —

Dîarul „Drapelul“ din Bucuresci, are următoarea scrisoră primită de la un membru al grupului parlamentar român, trimisă din drumul spre Cristiania:

Copenhaga, 16 (28) Iulie, 1899.

Alaltă-eri sosiră aici deputații și senatorii români, actuali și foști, cari s'au hotărît să ia parte la a IX-a conferință interparlamentară din Cristiania. Avem în Copenhaga pe dl P. Grădișteanu, P. S. Aurelian, Poenaru-Bordea cu dîmna și o domnișoră, Stroe Beloescu, V. A. Urechia, Sefendache, Cihoski, N. N. Săveanu, Păceanu, Em. Porumbaru. (10 inși).

Au fost foarte simpatici primiți la gară, pe cunoscutul președinte al grupului parlamentar danez, d. Frederic Bajer. Astăzi și mâne escursiuni sub conducerea acestuia, afară din Copenhaga. Mulți din parlamentari nu vor să plece la Cristiania cu vaporul, din cauză că marea este agitată rău. Cei mai mulți se vor duce pe calea ferată.

În cafeneaua Otelului Național de aici cântă o bandă de lăutari români, originari din Botoșani. O lume imensă îi ascultă și-i aplaudă. Banda e complectată cu vre-o 3 fete daneze violoniste. E o plăcere de a vedea una din aceste fete conducând orchestra, chiar când lăutarii cântă cântece populare române. „Naiul“ impresionează mult pe ascultători.

E probabil că o mare parte din călătorii români vor pleca mâne, Sâmbătă, pe linia Elsenor (unde legenda pune mormântul lui Hamlet), vor trece Sundul pe vas și vor relua calea ferată în Suedia, la Helsingbor, așa că Duminecă ia 30 Iul. n. vor fi la Kristiania.

Din Bucovina.

Tinerimea acad. rom. din Leoben cătră damele și d-șorele române.

Redacțiunea dîarului „Patria“ a primit o foarte elogiôsă adresă de felicitare cătră damele și d-șorele române bucovinene, subscribe de gremiul tinerimei academice române din Leoben.

Din cauza censurei excepționale, la care este supus dîarul bucovinian, redacția abstea dela publicarea frumoșei adrese, descopere numai că prin ea, vrednica tinerime română numită, își exprimă sentimentele sale de admirațiune față de Românele bucovinene, cari în contra tuturor opinițiilor dușmănoșe, pîrtă cu mândrie și conștiință de sine falnicul tricolor!

Din România

(O nouă statuă în Bucuresci). Lui Pake Protopopescu fostului meritos primar al capitalei române, s'a ridicat deja în squarul care termină Bulevardul Carol, o statuă, care în curînd va fi înagrată solemn. Fără sgomot, fără lacrimi nesincere, amicii fostului primar și deputat i-au făcut aceea ce se și cuvenea bărbatului ce posedă stima și iubirea lor, pentru meritele sale pentru întăiul oraș al Țării.

NOUȚĂȚI

Alegerea de deputat la Sebeș a avut loc în 31 Iul. n. (Luni). A fost ales cu „aclamațiune“, de Sași și Unguri, singurul candidat Veisz-Vészi. Români nu luat parte la actul alegerii.

O rectificare. Deorece dîarele maghiare au dat repețit știrea, că în grupul maghiar de deputați și magnați ce va lua parte la conferența interparlamentară dela Cristiania, va fi și Il. Sa dl Iosif Gall, — suntem rugați a avisa, că Il. Sa dl Gall, membru în casa magnaților, nu s'a dus la Cristiania, ci se află la Karlsbad, unde își face obicinuită cură de vară.

Inmormântarea unui paroch. În 10/22 Iuliu s'a săvârșit în comuna noastră bisericească Ponor, inmormântarea veteranului paroch Simeon Ciorbea. Răposatul păstorise acea parohie 35 de ani, și precum ni-să scrie, era tare iubit în loc și în jur. La inmormântare au asistat P. O. D. protopresb. Ioan Danciu din Ofenbaia, administratorul tractual Florian Rusan din A. Iulia, preoții: B. Barbu (Ripa-Rimețului) Vas. Tecșă (Valea Uzei) Ioan Pop, (Brădești), Georgiu Lazar (Valea Geogelului), Eutimiu Frăsilă (Sălcia Lătureni), Vasile Gan (Sălcia de sus) și Nicolau Pitic (Muncel). A cântat corul funebral al inv. Vasile Jina din Valea Geogelului. Dl adm. prot. Florian Rusan a ținut un frumos cuvînt panegiric. Era prezent un popor foarte numeros din loc și comunele vecine, ca la 500 de ómeni, ceea-ce în atari comune muntóse e o raritate. Tótă inmormântarea a decurs în chip festiv, impunător, mișcător. Ereții răposatului, părintele Laurențiu Ciorbea (Sălcia de jos) și Victor Ciorbea primar în loc, au dăruit bisericii la care a servit răposatul, mai multe cărți bisericești de valóre, predici, aflate în biblioteca răposatului, în preț de vre-o 25 fl. Dșeu să odichnescă sufletul răposatului cu cei drepti!

Strășnicie rusescă. Ministrul de construcțiune rusesc a disolvat societatea studenților juristi din Moscova, pentru că ar fi urmărind scopuri „contrare statului“. Societatea a publicat, în fôia sa, un articol cu tendințe liberale moderne, și prin asta și-a contrasura teribilul ministru unguresc. La sărbătórea arangiată întru memoria lui Pușkin, președintele societății a rostit un discurs cu idei de libertate, care a produs o mare însufățire, — dar marele duce Sergius, guvernorul Moscovei, raportând asupra sărbării, și-a dat opinie nefavorabilă pentru orator și societatea pe care o reprezenta, și așa a trebuit să urmeze — disolvarea ei. Par' c'ar fi vorba chiar de Societatea „Petru Maior“ a tinerilor români din Pesta și de istoria ei. Cu deosebirea că colo au făcut membrii ei „ceva“, dar aici nimic, și totuși o pățiră într'o vreme tot așa și ai noștri.

Proces de presă pentru Andrei Murășan. Dl I. Pop Reteganul a fost ascultat la judele de instrucție din Dej în afa-

cerea unei proces de presă pentru un articol publicat în „Rev. Ilustrată“ pe anul trecut asupra lui Andrei Murășan.

Artiști români printre străini. Dl Dumitru Popovici, renumitul baritonist român, debutază de mai mult timp pe scena operii din Bayreuth. Cunoscutul cântăreț român și escelentul interpret al operelor Wagneriane, formeză obiectul celor mai mari ovațiuni din partea distinsului public, care petrece vara în Bayreuth.

Cununie. Păuna și Dimitrie Băncillă, din Gârboveț, Maria și Petru Sîmion din Sibiu, fac cunoscută celebrarea cununiei fiilor lor Ana și Aureliu, care se va serba în biserica gr.-or. rom. din Gârboveț la 6 August st. n. a. c. la 3 ore după amăzi.

Petrecere de vară se va arangia Duminecă în 6 August. 1899 st. cu ocaziunea adunării despărțământului Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român în Pianul-superior. Venitul e destinat pentru înființarea unei biblioteci școlare acolo.

În Reghinul-săsesc comitetul despărțământului XXVI al Asociațiunii va arandea Joi la 10 August n. 1899 o petrecere de vară în sala de vară a promenății. Venitul curat e destinat în favorul școlii confessionale gr.-cat. din Reghin.

Căsătorie. Vasile Ch. Mosora din Bucuresci și Eugenia M. Păcală din Șulumberg, își vor serba cununia în 29 Iulie. st. v. a. c. la órele 4 p. m., în biserica gr. or. din Șulumberg.

Convocare.

Pe baza autorizării primite dela comitetul central al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“, Nr. 139 1899, subscribe convoc prin această adunarea de constituire și organizare a despărțământului Panciova, din cercurile pretoriale Panciova, Alibunar, și Antalfalva, comitatul Torontal, pe ziua M. M. Panteleimon, 27 Iulie c. v. (8 August) 1899, la órele 10. a. m. în sala mare a bereriei „Weitert“ din Panciova, la care se invită toți acei domni, cari au la inimă cultivarea literaturii române și progresul cultural al poporului românesc.

Program:

1. Deschiderea adunării prin delegatul Asociațiunii. 2. Alegerea unui notar și cas-sar adhoc. 3. Inscierea membrilor și răspunderea taxei. 4. Alegerea comitetului cercual. 5. Alegerea a doi delegați pentru adunarea generală a „Asociațiunii“. 6. Eventuale propuneri. 7. Autenticarea procesului verbal. 8. Încheierea ședinței.

O f c e a, (Báranyos), la 13/25 Iulie 1899.

Dămiianu Popescu,
delegatul comitetului central.

Convocare.

Adunarea generală a despărțământului XXIX, Mediaș, al „Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român“, se va ținea conform, concludului comitetului din 2 Iulie a. c., în Mediaș în 20 August st. n. a. c. la II óre a. m. în pavilionul hotelului „Schützen“. (Programul obicinuit, conform statutelor.

Mediaș, 20 Iulie 1899.

Ioan Moldovan,
dir.

Dr. Ivan,
not.

VARIETĂȚI

Sinucidere — ca reclamă. La multe ideii vor fi venit ómenii pentru a-și face reclamă afacerilor lor, numai la aceea ce — să se sinucidă, ca prin asta să-și facă reclamă, credeam că nu. Un american însă a avut și ideea asta. Unui teatru din Brooklyn, i-i mergea foarte rău. Pentru ca să facă o adevărată reclamă americană, directorul a aflat un mod foarte curios. Și anume s'a pus în înțelegeri cu o actriță, care era o renumiât înotătoare. Într'o dî, pe timpul prânzului, când tótă lumea trecea peste podul unui rîu spre casă, actrița s'a aruncat în rîu. Mai mulți înși s'au aruncat repede după ea și au scos-afară.

Intrebând-o despre cauza sinucerii, ea a respuns: „Pe mine mă chiamă așa și așa, me țin de trupa teatrală din loc, sunt o forță artistică recunoscută în măsura cutare, și cu tóte astea publicul se arată indiferent pentru teatrul la care vreau să-mi desfășur forțele. Aveam să joc iarăși o dramă admirabilă, și nu m'am putut decide ca să joc înaintea băncilor góle“.

Începînd din acea dî teatrul a fost mi bine cercetat.

Nr. 37/1899.

[139] 1—3

comit. par.

Concurs.

Pentru ocuparea unui post de învățătoriu la școala gr.-or. din Reșinari, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt 350 fl. salariu și 32 fl. relut.

Aspiranții la acest post, încă înainte de exprimarea termenului de concurs, se prezentează în vre-o duminică sau sâmbătă aici la biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântările bisericesti, având învățătoriu al dătorința a ține o strană în biserică duminică și sâmbătă. Pe lângă acestea va conduce și grădina școlară, din care cauză preferit va fi cel care va dovedi că posedă cunoștințe în ale grădinăritului.

Pentru conducerea și instruirea elevilor din grădina i-se dă învățătoriu jumătate din venitul curat al grădinei școlare.

Concurenții, cari înainte de expirarea termenului de concurs nu se vor prezenta la biserică a-și arăta dexteritatea în cântările bisericesti, vor fi excluși dela candidare și respective dela alegere.

Reșinari, din ședința comitetului parochial gr.-or., ținută la 11. Iulie 1899.

Bucur Dancăsiu,
președ. com. paroch.A. Galea
notariu.

Nr. 741—1899.

Veștut și aflat în ordine.

Sibiu, 21 Iulie 1899.

Oficiul protopresb. gr.-oriental al Sibiiului.

I. Papiu,
protopresb.

Nr. com. par. 18—1899.

[138] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea alor 2 posturi învățătoresci la școala greco-orientală din Poplaca, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu fiecare din acestea două posturi, sunt:

1. Salariu anual de 300 fl. v. a.,
2. Relut de cuartir 15 fl. v. a.
3. Relut de lemne 25 fl. v. a.

solviți din cassa bisericeii în rate cuartale anticipative.

Cei cari vor fi aleși, sunt datori a ține duminică și Sâmbăta strană în biserică și a cânta cu copiii la sîta liturgie.

Cei cu cunoștințe musicale, de a putea înființa un cor bisericesc, vor fi preferiți.

Doritorii de a ocupa posturile acestea, sunt poftiți a se prezenta înainte de alegere în vre-o Duminică sau Sâmbăta, spre a-și arăta dexteritatea în cântări și tipic, iar concursurile instruite conform legilor din vigore au de a-și prezenta înaintea oficiului protopresbiteral gr.-or. din Sibiu.

Purtarea agendelor direcțiunii școlare, precum și instrucțiunea în școala de repetițiune și în cea de pomărit, ca și cântarea în cele 2 străni bisericesti, purtate fără altă remunerațiune, se va împărți prin comitetul parochial, în conțelegere cu corpul didactic la începutul anului școlastic între toți 4 învățătorii aplicați.

Din ședința comitetului parochial gr.-or. din Poplaca, ca scaun școlar, ținută la 4 Iulie 1899 st. v.

Coman Baca, Pantilimon Tănăsie,
președinte notariu

Nr. 740—1899.

Veștut și aflat în ordine.

Oficiul protopresb. gr.-or. al Sibiiului.

Ioan Papiu
protopresb.

[122] 2—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător în clasa a II-a a școlii confessionale române gr. or. din Cristian, protopresbiteratul Sibiiului, se scrie concurs, cu termenul de 30 zile dela datul publicării în ȋiarul „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Salariu anual 300 fl. și anume: a.) 210 fl. din alodiul comunal, ce se dă în rate lunare anticipative; b.) 90 fl. din repartiție de la popor, ce se dă în două rate anuale;
2. Cuartir în edificiul școlii;
3. Patru stângini lemne de foc, numai pentru învățător.

Dela respectivul se cere ca să țină cântul în biserică, cu deosebire cu copiii la liturgie, Duminică și Sâmbăta pres-te întreg anul școlar 1899/1900; și pentru de a se vedea dexteritatea sa în cântări, va avea a se prezenta în vre-o Duminică, sau sâmbăta, în biserică, mai înainte de ziua alegerii.

Alegera va fi numai în mod provisor.

Reflectanții au a-și da cererile instruite conform legii, la oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sibiiului.

Din ședința comitetului parochial din Cristian, ținută la 13 Iunie 1899.

Comitetul parochial

Ioan Dordea Vasiliu Balan
notariu. președinte

Nr. 740—899

[123] 2—3

Concurs.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci din următoarele comune ale tractului protopresbiteral Agnita, se scrie prin această concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

1. Agnita cu salariu anual de 300 fl., cuartir, lemne și grădină.
2. Alțina, două posturi, ambele cu salariu anual de câte 300 fl., cuartir și lemne de foc.
3. Fofeldea, un post cu salariu de 300 fl., cuartir și lemne de foc.
4. Marpod salariu anual de 300 fl., cuartir, lemne și grădină.
5. Proștea, salariu 300 fl., cuartir, lemne și grădină.
6. Verd, salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.

Dela concurenți se recere la tôte posturile să fie cântăreți buni și tipicari, să știe instrua elevii și adulții în grădinărit și pomărit, să instrueze în serile postului înainte născerii lui Is. Chr. pe adulți; și să se prezenteze în vre-o duminică sau sâmbăta în biserică din comuna unde doresc a fi aleși spre a-și arăta dexteritatea în cântări și tipic și spre a face cunoștință cu poporul.

Cererile instruite conform legilor în vigore, sunt a se adresa în termenul prescriș oficiului protopresbiteral gr. or. al tractului Agnita, în Noerich, (Ujegyház)

Noerich, în 30 Iunie 1899.

Oficiul protopresb. în conțelegere cu comitetele parochiale respective.

Nicolau Moldovan

adm. protopresb.

Nr. 375—1899.

[126] 2—3

Concurs.

Pentru ocuparea definitivă a posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în fôia „Telegraful Român“, și anume:

1. In Idicel-sat și-pădure, cu salariu anual de câte 300 fl. și cuartir.
2. In Nădășa-rom., cu salariu anual de 250 fl. și un ajutor dela consistorul arch. de 50 fl.

Suplicele, instruite conform legilor, sunt a se adresa subscrisului, în termenul deschis, p. u. Szász-Régen.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. Reșinari.

Reșinari, 2 Iulie 1899.

In conțelegere cu comitetele par.

Galaction Șagău,
protopresbiter.

Nr. 735—1899.

[132] 2—3

CONCURS.

La școala poporală cu trei învățători din Tălmăcel, devenind vacante două posturi, pentru întregirea acestora se scrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Tel. Rom.“

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sunt: pentru fiecare, salariu anual de 300 fl., relut de cuartir 15 fl. și 2 stângini de lemne.

Doritorii de a reflecta la aceste posturi, au să-și așternă suplicele de concurs instruite în sensul legilor din vigore, la subsemnatul oficiu protopresbiteral, în termenul deschis.

Sibiu, 15 Iulie 1899.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Sibiiului, în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Papiu,
protopresb.

Nr. 243/1899.

[134] 2—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de paroch la parochia de cl. III-a Ludești-Costești, devenit vacant prin abdicarea preotului Nicolae Costescu, prin această se scrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful român“.

Emolumentele împreunate cu acest post dau un venit sigur de 432 fl. 72 cr. v. a. anual.

Doritorii de a reflecta la această parochie, au să-și așternă suplicele de concurs, instruite conform normelor din vigore, subscrisului, până la termenul sus indicat, și au a se prezenta și la biserică în vre-o Duminică sau Sâmbăta, ca să fie cunoscuți din partea poporului credincios.

Oficiul protopresbiteral gr. or. rom. al Orăștiei, în conțelegere cu comitetul parochial.

Orăștie, 4 Iulie 1899.

Vasiliu Domșa,
protopresbiter.

Nr. 412—1899.

[133] 2—3

Concurs.

Pentru întregirea parochiei de cl. a III-a Vorța cu filia Valea-lungă, în protopresbiteratul Iliei, se publică prin această concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch dau suma anuală de 442 fl. 65 cr.

Informațiuni mai detaliate despre starea acestei parochii, se pot lua dela oficiul protopresbiteral, eventual dela comitetul parochial respectiv.

Concurenții să-și așternă petițiunile concursuale instruite conform normelor din vigore, subsemnatului oficiu protopresbiteral, având a se prezenta și în biserică din loc, spre a face cunoștință cu poporul, înainte de expirarea termenului sus indicat.

Iliia, la 1 Iulie 1899.

Oficiul protopresbiteral gr.-ort. al tractului Iliei, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Avram P. Păcurariu,
protopresb.

ad Nr. pp. 400—1899

[136] 2—3

Concurs repetit.

Pentru întregirea postului de paroch în vacanta parochie de clasa a III-a din comuna Mărișel, prin această se scrie concurs repetit cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunnte cu acest post, dau un venit sigur anual de 413 fl. 28 cr.

Doritorii de a competi la acest post, au să-și așternă suplicele de concurs, instruite în sensul normelor în vigore, subscrisului până la termenul sus indicat, și a se prezenta în parochie la biserică, în vre-o Duminică sau Sâmbăta, ca să fie cunoscuți din partea poporului.

Oficiul protopresbiteral rom. gr. or. al Clujului, în conțelegere cu comitetul parochial.

Cluj, 26 Iunie 1899.

Tuliu Roșescu,
protopresbiter.

Ad Nr. 144—1899.

[130] 2—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia vacantă de clasa III. Ce agz, protopresbiteratul Turdei, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegr. Roman“.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch, dau suma de 230 fl. 12 cr.

Informațiuni mai detaliate despre starea acestei parochii, se dau la oficiul protopresbiteral, eventual la comitetul parochial respectiv.

Doritorii de a ocupa acest post de paroch, să-și subșternă cererile concursuale instruite conform dispozițiunilor „Statutului Organic“, și a „Regulamentului pentru parochii“, la oficiul protopresbiteral subscris, în termenul provocat mai sus, având a se prezenta sub durata concursului în biserică din loc, spre a-și documenta dexteritatea în cele rituale și a se face cunoscuți poporului.

Cojocna, în 9 Iunie 1899.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român al tractului Turdei, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Teodor Ciortea,
adm. ppresb.

Nr. 219/1899 protopresb.

[131] 2—3

Concurs.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci vacante din comunele bisericesci mai jos însemnate, protopresbiteratul Mediașului, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în ȋiarul „Telegraful Român“.

1. Buzd, cu salariu anual de 300 fl. v. a. solviți din repartiție dela popor în suma de 49 fl. v. a., iar suma de 251 fl. v. a. se va solvi ca ajutor de stat pentru întregirea salariului învățătoresc, pe basa rescriptului ministerial din 6 Maiu 1898 Nr. 80674/97, cuartir natural și lemnele necesari pentru foc.

2. Șaroș, cu salariu anual de 300 fl. v. a. solviți din repartiție dela popor în suma de 259 fl. v. a., iar suma de 41 fl. se va solvi dela comuna politică, cuartir și lemnele de foc.

3. Vorumloc, cu salariu anual de 300 fl. v. a. solviți din repartiție dela popor în suma de 77 fl. v. a., iar suma de 223 fl. se va solvi ca ajutor de stat pentru întregirea salariului învățătoresc, pe baza rescriptului ministerial din 11 Ianuarie 1897 Nr. 56489, cuartir natural și lemnele necesari pentru foc.

Concurenții au să se prezenteze în vre-o Duminică ori Sâmbăta la biserică din parochiile amintite, spre a-și arăta dexteritatea în cântările bisericesti, și au să-și așternă cererile instruite conform normelor din vigore, până la termenul sus indicat, subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Mediaș, 29 Aprilie 1899.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Mediașului, în conțelegere cu comitetele parochiale respective.

Romul Mircea,
protopop.